

palmpasen

- * intochtslied ps. 118:1 en 9
- * stil gebed
- votum en groet

***Onze hulp is in de naam des Heren die hemel en aarde gemaakt heeft
die trouw is en trouw blijft en nooit laat varen het werk van Zijn handen.
Genade en vrede zij u van God onze Vader
en van onze Here Jezus CHRISTUS,
in de onmisbare gemeenschap met de Heilige Geest.***

- * verootmoediging:
lied 449:1 en 2
genadeverk.: 1 Joh. 4:10
lied 449:3 en 4
leefregel: Filp. 2:1-11
lied 449:5
- * gebed om de Heilige Geest
- * bijbellezingen: N.T. Matt. 21: 1-11
Matt. 16:13-28
- * lied 446:1-5
- * preek n.a.v. Matt.16:15
- * lied 454:1,2 en 4

- * gebed/voorbede
- * slotlied 192:1,2,3,5 en 6 - **collecte**
- * zegenbete

***De genade van onze Here Jezus Christus
en de liefde van God
en de gemeenschap met de Heilige Geest is met u allen.***

Het is vandaag Palmпасen, de laatste lijdenszondag en het is om die reden dat we Mattheüs 21:1-11 lazen - want op deze zondag staat de gemeente stil bij de intocht van...

Ja, van *wie*?

Die vraag staat vanmorgen centraal.

Die vraag vraagt niets minder dan belijden.

Om *wie* ging het toen. Om *wie* gaat het nu - in het leven, voor het leven - om het leven!

Om Jezus?

Hoor het volk eens juichen en jubelen: Hosanna, Hosanna de Koning komt in de naam van de God van Israël. Ze spreiden niet alleen takken, maar zelfs hun kleren op de weg voor Hem uit...*het volk, de mensen, men.*

Als wij erbij waren geweest, hadden we misschien meegedaan - waren we door het enthousiasme aangestoken...

Hosanna in de hoogste hemelen!

Maar, we hebben de geschiedenis zó vaak gehoord, dat we wat goed weten hoe de stemming plotsklaps omsloeg, het hosanna kruist Hem werd.

Je vraagt je af: *hoe kan dat nou?!*

Is dat te beantwoorden met: *zo is nu een keer de mens* - u hebt het vast wel eens gehoord of zelf waarschuwend gezegd: *pas maar op, nu is het hosanna, straks kruist hem...*

Is dat *dus* de-mens-eigen?

Of moet je zeggen: *men* heeft niet echt geweten, beseft, om *wie* het ging - 't gejuich had dan dus iets oppervlakkigs, het miste een *wezenlijk belijden*.

B e l i j d e n ... een zaak die past rond deze tijd - er wordt weer heel wat af beleden, *juichend*, terecht, want het is toch feestelijk!

Maar...wat blijft er van over...morgen?

Want als je zegt *men* was oppervlakkig toen, geldt dat *nu ook* niet vaak?

Zou zoveel geloof op de klippen van het leven stuk lopen, omslaan in onverschilligheid en zelfs vijandschap, omdat er zoveel 'onkunde' is rond '

'De Persoon om *wie* het gaat' ?

Kijk eens naar de leger wordende kerken, de leger wordende ...harten (koude harten, harde harten), de verwarring....

MIJN VOLK GAAT TEN GRONDE DOOR EEN GEBREK AAN KENNEN - HEM KENNEN!

Mattheüs 21:10 WIE IS DIT?

Wie is dit?

Wie **is** dit?

Wie is **dit**?

Als je dat *niet* weet - in de zin van: Hem niet kent - hoe kun je dan vanuit deze palmzondag straks Pasen vieren?

Zou het toeval zijn dat Jezus de lijdensstijd met dezelfde vraag is begonnen als die de mensen stellen bij de intocht in Jeruzalem?

Met Zijn discipelen gaat Hij vanuit wat ik zou willen noemen *de examenvraag van het geloof* op weg naar Pasen.

En is het u bij het lezen opgevallen, dat Hij bij *MEN* begint - *de mensen*.

"Wie zeggen de mensen dat de Zoon des mensen is".

Zouden wij het weten?

't Is nooit zo moeilijk om *namens men* te spreken, want luister eens wat Mattheüs schrijft - als **contrast** voor zo *direct* -: en **ZIJ** zeiden...

Zij, alle monden openden zich, en een diversiteit aan antwoorden volgt...

Maar dan....

"Maar GIJ" - mooi hè!

Jezus sluit de deur naar massale algemeenheden: "men zegt, sommigen zeggen, anderen beweren..."
Hij wordt **PEERSONLIJK: Gij!**

MAAR GIJ, WIE ZEGT GIJ DAT IK BEN?

Dé examenvraag om Pasen te kúnnen vieren, én wat er na komt!! Om *echt* te kunnen leven!!!

Nou da's toch niet zo moeilijk, vindt u wel?

En toch wordt het in de discipelenkring ineens stil. Nu niet een over elkaar buitelande getuigenissen: **'zij zeiden...'**

Weet u het antwoord? Het **Goede** antwoord?

Merkwaardig dat Jezus deze vraag stelt in de kring van discipelen.

Je zou de neiging hebben om te zeggen: 'Here maar een discipel (en dat zijn **wij** toch ook: *volgeling* van Jezus!), weet dat toch wel?! Moet die vraag niet gesteld worden *buiten* de kring, bij: de mensen, men?'

Maar Jezus vergist zich niet om die vraag *juist* in de discipelenkring te stellen - want zoals ik zei: 'Er wordt wat af beleden zonder *echte* kennis! **Hartekennis!**

Jezus kijkt vanmorgen ons aan - **discipelen** - in de discipel van toen!...'t is stil!

Als ik u persoonlijk zou vragen, wat zou u antwoorden, jij?

Misschien heeft Jezus net zijn kant uitgekeken, Petrus, maar hij staat ook bekend als haantje de voorste (*totdat hij de haan hoorde kraaien - vanaf toen ontdekte Petrus het **wezenlijke** van wat hij nu belijdt*):

WAT EEN BELIJDEN HÈ?

Zelfs de Meester, Jezus, is onder de indruk!

Wat belijdt Petrus - wat antwoordt hij?

Alleen zondag 1 in het noemen van ...dé Naam - Gij zijt Jezus, dat is : de Verlosser, de enige troost in leven en in sterven - de Zaligmaker...?

Dát is *toch* Pasen!? Hij stierf voor onze zonden - voor de mijne, de uwe, de jouwe...Hebben we die zekerheid? Gefeliciteerd, zalig zijt gij!

MAAR...is dat wat Petrus belijdt?

Een stapje verder: is dát Pasen?

WIE IS HIJ?

Je hebt hier inderdaad *het openen van ogen door de Vader* nodig!

Openbaring! Onthulling!

Dat is wat Petrus hier volgens Mattheüs kreeg!

Want hij zei *niet*: Gij zijt de Verlosser (Jezus), maar hij zei **veel meer!**

't Kruis is niet het doel in zichzelf - 't gaat met Pasen om *veel meer* dan verlossing!

Het gaat met Pasen om *het WAARTOE verlost!*

Dát ligt in het belijden van Petrus, door openbaring van de Vader - Vader **ONTHULT** dat!

WAT?

Wie Zijn geliefde Zoon van het welbehagen is - onze Here Jezus:

"Simon antwoordde en zeide: Gij zijt **DE CHRISTUS**; de Zoon van de levende God."

Weet u wat dat betekent, *die Naam* - **Christus?**

KONING!

Zij zongen:

Hosanna, Hosanna de Koning komt in de naam van de God van Israël.

Wat noemen wij Hem vaak zo, bezingen Hem zo...net als men toen: *zonder het **wezen** ervan te kennen...! Zonder Hem te kennen uit **erkennen**, belijden !*

Jezus is de **CHRISTUS**, de **KONING** - dat is de uiteindelijke glorie van Pasen!

Wij zijn niet alleen *verlosten* door het kruisgebeuren, maar *verlosten TOT, Koningskinderen!* Bestemt

voor de troon!

Dát is hét getuigenis van de discipel!

De Zoon van God heet *Jezus*, *Verlosser* betekent dat, maar Hij werd Verlosser om *CHRISTUS te zijn/ te worden - Koning!*

Nog eens:

het kruis is niet het doel in zich, maar de weg tot dat uiteindelijke doel.

Niet alleen voor Jezus, maar zoals we zullen zien voor ook de discipel!

Voor ons!

Gij Zijt de Christus!

Petrus was hier op dit ogenblik van belijden Johannes vooruit!

Petrus ontving hier, zoals Jezus het noemt :een openbaring - *hetzelfde woord waarnaar het laatste bijbelboek van Johannes is genoemd.*

Johannes zal op Patmos de CHRISTUS zien en wat *daaraan* vast zit - Petrus mag Hem **nu** al zo zien.

Hier past het woord van Paulus in Filp. 2, luistert u maar (dat de Vader openbaring geve):

'in Zijn uiterlijk als een mens bevonden heeft Hij Zich vernederd en is gehoorzaam geworden tot de dood, ja tot de dood van het kruis (Pasen) maar dan, hoor! dáárom heeft God Hem ook uitermate verhoogd en Hem...de NAAM boven ALLE NAAM gegeven'.

Pasen is de *deur tot!*

Van kruis naar KROON!

En ook *alleen* maar van kruis naar kroon - stop dus niet bij het kruis, maar...neem het op!

*'opdat in de naam van Jezus (eerst **verlossing**) zich ALLE knie zou buigen van hen die in de hemelen en die op de aarde en die onder de aarde zijn en ALLE tong zou belijden: Jezus CHRISTUS Here!'*

Dan op naar de troon! *Zoek eerst het KONINKRIJK VAN GOD....!*

Vanuit deze onthulling start de lijdensweg!

Nu spreekt Mattheüs niet meer over 'Jezus', maar (zie vers 21) over 'Jezus **Christus**' "en Hij", zegt Mattheüs, "begon vanaf **toen** de discipelen te tonen dat Hij veel lijden moest en moest sterven om op de derde dag opgewekt te worden".

De troon, de kroon is alleen te bereiken via het kruis! Voor Jezus én ...*want een knecht staat niet boven zijn heer...*voor de discipel!

Toen Jezus op Petrus' belijden dat probeerde duidelijk te maken - het doel van de verlossing, de relatie tussen kruis en kroon, bleken de ogen van Petrus alweer *verduisterd!* Een gebeuren dat laat zien dat een belijden op zich je er nog niet brengt - het gaat om *leven*, het in de praktijk brengen van wat het belijden bedoelt te zeggen! Dát geeft deel aan het inhoudelijke van je belijden!

Is dat niet waarmee elke discipel (tot vanmorgen/middag/avond) geconfronteerd wordt in het toch wat schokkende vervolg in Mattheüs 16:22 e.v.

Laten we niet teleurgesteld naar Petrus kijken, maar eerlijk beseffen dat we hier in hem onszelf tegenkomen als hij op Jezus' woorden over lijden en sterven zoveel zegt als: van kruis naar kroon? U Here Jezus aan het kruis? Geenszins dat verhoede God!

't Was een geweldige belijdenis - een deel hebben aan een brok genade van God, maar als Jezus de weg tot verwerkelijking van deze belijdenis "Gij zijt de Christus" duidelijk maakt, komt in Petrus *de mens, het **menselijke*** naar voren.

Laten we toch *samen* eerlijk zijn: *wie ziet er nu kroon in kruis, winst in ver-lies,....**leven in dood...***

Plaats dat gegeven maar in je persoonlijk leven. Wie wil dat nu!? Wie maak je nog wijs dat *vernedering verhogen brengt, verdrukking verheerlijking?*

Dat past toch niet - dat rijmt toch niet?! Zeker niet in deze 'op-het-ik-gerichte-tijd'!

Christen zijn is:

bergtop,

Christus is:

kroon.

Geen lijden, geen lijdensweg, geen depressie, geen problemen, geen moeiten, geen zuchten - **jubel!**
juichen!

'Here dat zal u.....*MIJ*....geenszins overkomen!'

Je wilt nog wel je kleren afleggen, maar je **ik**.... nee toch!

Hij mag best sterven als Heiland, maar jij **meesterven**?
Koning en sterven?
Nee,.....ongerijmd!

Ineens is er een akelige stilte...

Als mens verwachtte Petrus dat Jezus voor zijn liefde (want zou het dat niet geweest zijn bij Petrus) dankbaar zou zijn: morele steun in het oog van Pasen. Maar Jezus draait zich, in het *doel van Vaders liefde*, gekwetst om en spreekt Petrus aan (en let op wat Marcus in het paralelgedeelte zegt in Marc. 8:33 *en ziende naar zijn discipelen* - Hij zag **ons** aan **in** Petrus!).

Jezus kent de mens, hoor Hem:

'gij zijt niet bedacht op de dingen van God, maar op die van de mensen...'

Weet u wat dat inhoudt? *'dingen van de mensen'* is samen te vatten in één klein woordje: **ik**, ik, ik, ik! en dan pas Jezus.

Het 'ik' in Petrus (de mens) is zo vaak, ook nu, de landingsplaats voor...satan en staat Jezus als Christus in de weg, Zijn Rijk via Pasen!

*Wie zijn leven verliest die zal het behouden - zijn **ik** verliest!* Alleen die!

Jezus vertelde het op weg naar Pasen de Grieken...die symbool staan voor de wijsheid van de wereld (en wat **dwaasheid** blijkt te zijn voor God, terwijl de dwaasheid voor de wereld **wijsheid** is voor God!).

Wie dit kent, erkent, kan belijden - **belijden** met *lijden* erin! die kan Pasen vieren, is op weg naar Zijn Rijk!

ALLEEN DIEGENE! Jezus zegt dat, het Levende Woord:

*indien iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf en neme Zijn kruis op en volge Mij. Want ieder, die zijn leven zal willen **behouden** die zal het verliezen, maar ieder die zijn leven **verloren heeft** - OM MIJNENTWIL -die zal het vinden.*

Wie zegt gij dat Ik ben...

Wilt u het **praktisch** ingevuld?

Hoe leef ik Hem in confrontatie met

de praktijk van alle dag, de zorgen, de problemen, de moeiten, de strijd, het lijden, het conflict, thuis, op je werk, met je man, je vrouw, je baas, je medemens...*ben ik de meeste? of...als Hem....LAM? Zie het Lam Gods.*

'Zalig die Mijn woorden hoort en ze *doet*, zei Jezus. Dat is moeilijk.

Dan zou je toch zeggen vanuit je gevoel als mens: *geenszins*.

Mijn **ik** is zo belangrijk, het uwe ook?

Beseffen we dat we onszelf zo in de weg staan op weg naar Zijn Rijk?!

Zie ik mezelf in Petrus?

't Is niet zover van *belijden* naar *verloochenen*, van *hosanna* naar *kruist Hem*, enkel **ik** is nodig!

Wat kun je bedacht zijn op de dingen van de mensen.

Wat geweldig dat Jezus het bij het *ontmaskeren* van de mens niet laat, maar toont dat Hij in Petrus, de mens via Pasen mee wil nemen in Zijn Rijk!

Van verlost naar *verheerlijkt*.

Mag Pasen zo voor ons geladen zijn.

Jezelf verloochenen tegenover je man, vrouw, kind, ouders, baas, werknemer; in zoveel situaties leven dat 'kruis kroon brengt', dat Jezus de Christus is en jij christen (= van Christus) bent!

Leert van Mij...

Het kruis is een aanstoot, maar wel de enige weg tot het Rijk van God.

Is dat wat wij belijden?

Zal de Zoon des Mensen, de Christus van God, als Hij terugkomt nog dat geloof vinden?

Wie zegt gij dat Hij is en jij? Niet met de mond maar met het leven...

Belijdt: Gij zijt de Christus - kroon via kruis....Een gezegend Pasen!

Amen.